

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XVIII. Dominica XVI. post Pentecosten. Gehenna Anticipata.
Thema. Et ipsi observabant eum. Lucae. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

DISCURSUS XVIII.

Dominica XVI. post Pentecosten.

Gehenna Anticipata.

T H E M A.

Et ipsi observabant eum. *Luca. 14.*

S Y N O P S I S.

I. Virtus semper invidia obiectum est: hinc observatores proborum (sicut Mathematici qui maculas in sole) quarunt, in virtute vitium, sed suo malo, quia invidia illis est in corde anticipata gehenna. II. Multae regiones carent serpentibus, nulla vero caret invidia quae est ulcus animae, radix malorum omnium, castrum Daemonis &c. carnifex internus &c. III. Eius Symbolum serpens adversus solem erectus & linguam vibrans, quia etiam viperæ parricide comparatur invidia. IV. A Poëtis pingitur ut furia, cui canis adstat: melius addideris ei Cerberum trifaucem,	quia arrodit dicta, facta, cogitata, & à camporum Elysiarum ingressu arceat benemeritos. V. Est etiam filia diaboli, quia per eius invidiam mors intravit in mundum, & ipse per invidiam decidit. VI. Ex filia diaboli alius partus expectari non potest, nisi diabolus, unde invidus transmutatur in diabolum, & consequenter Gehennam anticipatam. VII. Si enim invidus demon est, necessario gehennam secum portat sicut demon. VIII. Dives Epulo maiorem gehennam habuit videndo Lazarum in caelo quam ardebat ipse in inferno, unde non petebat ipse in caelum transfer-

ferri, sed Lazarum ad se mit-
ti, quod est invidia.

IX. Imò timuit ad Lazarum
ipse transferri ne sibi duplica-
ret gehennam, si enim à lon-
gè cælum aspiciens torqueba-
tur, longè magis è propinquo
fuiſſet tormentatus.

X. Propterea dicitur Dura fi-

cut infernus æmulatio.
Seu invidia, quia ubiq; tor-
quet; alia vitia in inferno
cessant: invidia ibi maximè
regnat & cruciat. Eius pater,
ut dictum, est demon, mater
verò superbia. Tolle matrem
& filiam suffocasti.

Et ipsi observabant eum. *Luce. 14.*

I.

Nullius unquam tanta fuit virtus, in-
nocentia, sanctitas, quàm livor & in-
vidia æmula virtutis non arroderet.
Nec Dei Filius ab ea tutus fuit. Quid-
quid ageret, vel loqueretur, invidi
Pharisæi perversi Inquisitores cona-
bantur in deteriorem partem traducere. Unde in-
gressus domum unius inter ipsos Principis *Sabbatho*
manducare panem, illicò plures accurrerunt: *Et*
ipsi observabant eum. Ipsi gens subdola, secta hypo-
critica, genimina viperarum, araneæ venenum è
rosa sugentes. *Observabant eum*, veritatem sine fu-
co, Justitiam sine simulatione, puritatem sine defe-
ctu, *observabant eum*, an fortè, ut eius doctrinæ se
subderent, eius facta imitarentur? Sed *quæ conven-
tio lucis ad tenebras? Christi ad Belial? Observabant*
eum, an fortè metuentes ne elaboretur quem desi-
derabant occidere? *Sed Filius hominis vadit sicut*
scriptum est de eo. Observabant eum. An fortè ut cu-
riosi scrutatores, uti Astrologi observant Solem? I-
ta prorsus: non tamen ut metirentur eius altitudi-
nem,

Dom. Pars II.

G g

nem,

Marci. 14.

Psal. 36.

nem, ut contemplarentur cursum, ut mirarentur operationes, sed ut maculas per tubos opticos invidiæ se deprehendisse cavillarentur; *ut caperent eum in sermone.* De his canebat Psalter: *Observabit peccator justum, & stridebit super eum dentibus suis.* Et rursus eodem Psalmo: *Considerat peccator justum, & querit mortificare eum.* Horum sequaces sunt omnes invidi, qui maculas etiam in sole quærunt, in virtute vitium, in sanctitate defectum, & quod ipsis deficit, in eo proximos oderunt, sed suomet malo, quia Invidia nemini magis nocet, quam invidenti: ipsum torquet & cruciat, efficitq; ut in corde suo circumferat quandam GEHENNAM ANTICIPATAM, quod in hoc discursu ostendam.

Tbo. Lans.
in Consult.
Prov.

Plut. de
cast. ex
host. util.
P. 1. Moral.

II. Tam latè sparsum est malum invidiæ, ut nullus inveniatur locus, nulla gens, nullus status hominum, nulla ætas quæ huic non sit obnoxia, ut dicat nonnemo: *Non nova res est INVIDIA, neq; nunc primum in Europam ex alio orbe delata: omnis locus, & ætas fert illam, & feret.* Sunt loca & regiones quæ venenatis animalibus careant. In Hibernia nulli serpentes, & illati aliunde emoriuntur; in Creta nullæ feræ, sed INVIDIA ubiq;. *Regionem aliquam (ait Plutarchus) invenire licet, quæ feris careat, quod de Creta narratur: Respublica autem nulla adhuc extitit, quæ nullam INVIDIAM, nullam emulationem, aut studium contendendi, qui sunt affectus inimicitij generandis fecundissimi, protulisset.* Percurre omnem mundum invenies hoc venenum, hanc feram. Ingredere infernum: omnes damnatos videbis laborare invidia. Solum cœlum eam non admittit, sed eius tamen obiectum est. Quis digno nomine tantum malum exprimat? Socrates id appellavit

UI.

Ulcus animæ & ferram, qua videlicet cor ipsum & animus invidi scinditur. S. Cyprianus id describens: INVIDIA inquit, radix est malorum omnium, fons cladium, seminarium delictorum, materia culparum. S. Gregorius Nazianzenus: Livor invidorum tabes, venenum eorum, qui eo laborant, solus ex omnibus affectibus iniquissimus simul & æquissimus: illud quia bonis omnibus infestus est; hoc quia Dominos suos exest, & conficit. Et S. Gregorius Neocæsariensis appellavit INVIDIAM æstrum dæmonis. S. Petrus Chrysologus: INVIDIA suorum carnifex semper extitit, extendit sensus, torquet animos, discruciat mentes, corda corrumpit. S. Gregorius Nyssenus invidos comparat miluis, quos cada veribus pasci, & pretioso unguento emori aiunt. Quia scilicet invidi quod in alijs vident illustre, egregium, pulchrum, honestum, eo torquentur ad divisionem animæ.

III. Placet Symbolum quod INVIDIS ponit Piccinellus: nam ad exprimendam eorum insaniam pingit serpentem apricantem erecto capite adversus solem hiante rictu, exerta lingua, cum lemmate: *ARDUUS ad solem*. Non potest Soli nocere serpens à quo uritur, quantumcunq; trifidam exertet linguam; sic invidus ei cui invidet non tantum nocet, quantum sibi ipsi. Nec abs re Christus Phariseos sibi invidentes nominavit *Genimina viperarum*. Nam & hæ sunt *ardue ad solem*: & Pharisei erant ardui ad solem justitiæ, & observabant eum, si qua ratione ei possent nocere, *Acuerunt linguas suas sicut serpentis*: sed nullæ eiusmodi linguæ Soli nocent, sibi nocent. *Sicut enim viperas dicunt* (verba sunt S. Basilij) *abrupto ventre matris nasci*: Sic *INVIDIA concipientem se animam corrodit, & tabe-*

G g 2

fa-

Stob. ser.
36.
S. Cypri-
an. serm.
de livor.
S. Greg.
Naz. orat.
27.

S. Greg.
Neocæs. in
c. 4. Ecc-
les. S.
Pet. Chry-
sol. serm.
172.
S. Greg.
Nyss. l. de
beat. orat.
7.

Piccinell.
in Mundo
Symb.

Psal. 139.

S. Basil.
hom. 11.

*S. Amb.
lib. de fu-
ga sec.*

facit : suppliciumq; suum est. Quo etiam referas dictum S. Ambrosij : *INVIDIA non solum alienos, verum multò magis eum, quem possederit, lacerare consuevit.* Ita prorsus Pharisei perstringebantur lumine Christi, eiusq; doctrinæ fulgore, ut adversus eum erecti linguas acuerent, sed interim seipso lacerarent, ac disrumperent, quod etiam illis accidit quando Stephanum lapidabant : visâ enim illius constantia & fortitudine *dissecabantur cordibus suis.*

*Cæs. Ripa
in Icon.*

IV. Pingunt Poëtæ *INVIDIAM* macram, rugosam, lividam, habentem pro capillis serpentes, quæ proprium cor morficat & devorat ; quam comitatur canis Symbolum *INVIDIÆ.* Est enim canis invidiosissimus, qui nec sui similibus quidquam favet, solus omnia appetens devorare. Unde Proverbium.

Dum canis os rodit, socium quem diligit odit.

*Nat. Com.
Mythol.
lib. 3. c. 5*

Bella representatio maximi vitij. Ego verò adpingerem huic spectro non canem simplicem sed tripitem Cerberum : qui tribus capitibus instructus, pro iuba serpentes habuisse dicitur, & alligatus ad Orci introitum volentibus ingredi blandiebatur, exire volentes, & ad Elysios campos transire post expiata scelera, horridè allatrabat. Annon enim *INVIDIA* velut triplicem rictum aperit contra probos & eos qui in re aliqua excellunt, ac allatrare consuevit, *Dicta, Facta, Cogitata.* De Phariseis & Christo observavit S. Bernardus : *Habit in factis observatores, in dictis contradictores, in tormentis illisores.* Addo ego in cogitationibus exploratores, de quibus etiam Psaltes : *Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.* Omnia accuratissimè perscrutabantur, & cum aliud reperire

*S. Bern.
ap. Ve-
lasq.*

Psal. 27.

non

nōn possent, ipsas cogitationes, quæ videri non possunt, conabantur venari & in malum detorque-
re. Cum dæmonia eijceret, tribuebant id non vir-
tuti divinæ, sed arti diabolicæ: *In Beelzebub prin-
cipe dæmoniorum eijcit dæmonia.* Tribus veluti cani-
nis rictibus armati contra *dicta, facta, cogitata*: ve-
rè Cerberi infernales, ministri dæmonum. Nam
ut ait sapiens: *Invidia diaboli mors intravit in orbem*
terrarum: imitantur autem illum, qui sunt ex parte illi-
us. Ex parte dæmonis Cerberus est qui arcet ani-
mas à campis Elysijs, allatrant eos qui sunt sine vi-
tiji ac nævis. Tales omnes invidi.

Sap. 2.

V. Parum adhuc dixi. INVIDIA est filia dia-
boli. Nam prima ipsius ruina fuit ex invidia uti SS.
Patres observant, & modo dictum ex sapiente. *In-*
vidia diaboli mors introivit in orbem terrarum. Ad
quæ verba Chrysostomus: *Diabolus qui odio & in-*
vidia movetur, ferre non potuit tot ineffabilia beneficia,
quæ in hominem ab initio collata sunt, invidia ad deceptio-
nem stimulatus est. Nondum erat in mundo mors, &
jam erat INVIDIA. Imò nondum erat plenè condi-
tus mundus, & jam erat INVIDIA. Ubi verò? in
ipso cælo. Adeo nullus locus omninò liber est ab
INVIDIA. Cum intellexit Lucifer Dei Filium as-
sumpturum carnem humanam, invidiæ stimulis a-
gitatus dixit: *In cælum conscendam, super astra Dei e-*
xaltabo solium meum. Putant verò Theologi Angelos
vel ante mundum creatos, vel tunc quando creati
sunt cæli, & non multo post Luciferum cum se-
quacibus corruisse. Igitur & ante mundum condi-
tum & in ipso cælo INVIDIA patrem agnoscit Lu-
ciferum, unde rectè Chrysostomus alio loco: *Nec*
aberraverit quis hanc diaboli filiam appellans. Eodem

S. Chry-
sost. ap.
Haro.S. Chry-
sost. hom.
44. ad
pop.

G g 3

col-

*S. Cypri-
an. serm.
de Zelo.
& liv.*

collimabat *S. Cyprianus: Quale malum est (INVIDIA) quo Angelus cecidit; quo circumveniri & subverti alta illa & præclara sublimitas potuit; quo deceptus est qui decipit? Exinde invidia grassatur in terris, sicut scriptum est: Invidia Zabuli mors introiit in orbem terrarum: imitantur ergo illum qui sunt ex patre ejus. Hoc itaque malum est quo deceptus, qui decipit. Evam deceptit ex invidia, & decipiendo quasi per venenatum bolum pomi virus diffudit in posteros, ut statim in Evæ filijs primum vitium appareret INVIDIÆ. Hinc novæ fraternitatis odia (pergit Cyprianus) dum Abel justum Cain zelat injustus, dum bonum malus invidia & livore persequitur. Hinc tota posteritas hoc morbo laborat.*

*S. Chry-
sost. 41. in
Mattb.*

VI. Jam quæro ex vobis qualis partus expectari debeat à filia diaboli. Si verum est quod dici solet filios assimilari parentibus, filia diaboli non potest generare nisi diabolos. Annuit huic conjecturæ *S. Chrysostomus, & plena phrasi applaudit: Velut scarabæi alieno stercore, sic invidi ad-versa aliorum fortuna nutriuntur. Invidia pestiferum malum, hominem in diaboli conditionem, ac in dæmonem immanissimum convertit. Veniamus ad claram probationem. diabolus est qui circuit quærens quem devoret, qui odio summo prosequitur humanum genus, unde sicut Deo propria & intrinseca est charitas, sic dæmoni odium, ex quo conficit robustum argumentum S. Basilius, quod sicut charitas est Deus ita INVIDIA est dæmon. Si Deus (uti Joannes inquit) charitas est, ipsa INVIDIA dæmon sit oportet. Ut igitur qui charitatem habet, Deum ipsum in se manentem habet, ita qui INVIDIAM fovet, dæmonem haud dubiè in seipso nutrit. Per effectum causa*

*S. Basil.
Orat. 1.
de Invid.*

cognoscitur odium est effectus Invidiæ. Nam ideo dæmon odit hominem quia invidet eius felicitati, unde qui fovet *Invidiam*, fovet ipsum dæmonem, qui odio perpetuo adversus hominem flagrat. Non ergo miremur quod INVIDIAM S. Zeno Veronensis graphicè ita describat: est *obstaculum regni cælorum, via gebennæ, pignus quoddam pœnæ perpetuæ*. Quasi innumeret omnia vitia & peccata quidem hoc habent quod arceant à cælo, quod ad interitum ducant, quod disponant ad pœnam æternam, sed INVIDIA hoc habet per quandam excellentiam & antonomasiam. Nam absq; alio exemplo apparet in ipso dæmone quod sit *obstaculum regni cælorum*, quia dæmonem è cælo excludit. Apparet etiam quod sit *via gebennæ* perpetuæ, quia est adhuc in terris quædam GEHENNA ANTICIPATA, & consequenter *pignus quoddam pœnæ perpetuæ*, quia adhuc in terris est pœna & tormentum gravissimum.

VII. Diffundamus hæc nonnihil prolixiore probatione. Dixi quod INVIDIA sit GEHENNA adhuc in terris, & POENA. Et quis de hoc possit dubitare? si enim ut modo ostensum Invidus est quidam dæmon, & ubicunq; dæmon est ibi secum portat gehennam, planè evidenter consequitur Invidi hominis *Invidiam* esse quandam *gebennam*, & quidem non Imaginariam, non allegoricam, sed cui annexa est POENA gravissima sensibilis, qualem patiuntur damnati. Credunt Theologi, & suffragantur ijs Patres, quod multi dæmones manserint in aëre ibiq; habeant suam *Gebennam* & torqueantur potissimum ab invidia, respiciendo modo cælum ex quo deciderunt, modo homines propter quos

S. Zeno
serm de
livore.

S. Bern.
serm. 54.
in Cant.

quos deciderunt. Melliflui Doctoris assertum est: *In pœnam suam locum in aëre isto medium inter cœlum & terram, de cœlo cadens sortitus est, ut videat ipsaq; invidia torqueatur. Scriptura dicente: Peccator videbit & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet.* Ecce GEHENNAM ecce POENAM, quam vel ideò jure dixeris ANTICIPATAM, quia eadem pœna torquebitur post hanc vitam, quàm torqueatur defacto in hac vita homo invidus. Alia vitia & scelera post hanc vitam non reperient amplius in futuro locum, neq; affligent, uti superbia luxuria, gula; nullus in inferno superbit, nullus luxuriæ vacat, nullus gulæ & abdomini servit; atverò INVIDIA continuat non minus in futura vita, quàm in præfenti, torquet non minus mortuos in inferno, quàm vivos in terra, & ideò est GEHENNA ANTICIPATA.

S. Pet.
Chryf.
serm. 122.

VIII. Translato Lazero in finem Abrahæ, mortuus est & dives Epulo & sepultus in inferno. Inde clamat ad Abraham: *Mitte Lazarum.* Petit Lazarum è cœlo mitti in infernum, non se ex inferno transferri in cœlum. Quod observans S. Petrus Chrysologus causam inquirat, *Lazarum mitte. Quo? ad infernum de gremio, de solio sublimi ad profundissimum chaos. Sc. Ut video, quod agit dives non est novelli doloris, sed livoris antiqui: & cœlo magis incenditur quàm gehenna. Est grave illis malum, est illis incendium non ferendum, quos aliquando habuere contemptui, videre felices.* Quasi diceret magis torqueatur felicitate Lazari invidendo, quàm pœnis inferni in eis ardendo. *Et cœlo magis incenditur quàm GEHENNA.* Vellet nimirum gravius supplicium Lazero accidere, quàm sibi, quia delitijs cœlestibus prælibatis, gravior

vior foret poena in inferno. Est hoc INVIDIÆ proprium, non tam videre mala sua, quàm felicitatem alienam, & magis torqueri de bono alterius, quàm de malo suo proprio: unde instar summæ voluptatis habent invidi, etiam cum suo damno nocere alijs, uti ille apud Tragicum Poëtam.

- - - Pelopis domus

Ruat vel in me, dummodo in fratrem ruat.

Senec.
Thyest.

Quod insigni Apologo expresserunt antiqui: Aiunt Jovem cum diversos hominum sensus vellet explorare, misisse in terras Apollinem, qui voluntates humanas experimentis cognosceret. Incidit in duos colloquentes, quorum alter *Avarus*, alter *Invidus* erat. Hos comiter allocutus Apollo, non multo post collegit cuius ingenij uterq; foret ex ipso sermone; quare optionem illis dedit quidlibet petendi quod vellent, addita ea conditione, ut revera quod peterent consequerentur, sed quod unus sibi petisset, id alteri duplo obveniret. Ibi orta mox est contentio de primatu, quis prior peteret. Nolebat petere Invidus ne alter plus obtineret, essetq; felicior: nolebat petere avarus, ut si prior ipse peteret, æmulus duplum consequeretur. Tandem petitionem fecit Invidus, & optavit sibi unum oculum erui, ut avaro uterq; erueretur. Ita ut alter maiori damno succumberet, non curavit proprium & voluntarium damnum Invidus. *Quia cælo magis accenditur, quàm GEHENNA.* Imò Zelo & invidia, quæ illi tormentum maximum est, & instar GEHENNÆ ANTICIPATÆ. *Inestimabile* (inquit Salvianus) *nunc in pluribus malum est: parum alicui est, si ipse sit felix, nisi alter fuerit infelix.*

Salvian.
Massil.
lib. 5. de
Prov.

IX. Non dimitto adhuc illam Parabolam de
Dom, Pars II. H h di-

divite Epulone, sed ulterius causam inquiri, cur petierit Lazarum e sinu Abrahamæ ad se mitti, non verò ut ipse ad Lazarum ex inferno deportaretur. Et puto unam e cæteris hanc etiam esse, quia sciebat ex inferno nullam amplius esse redemptionem, & cum illic ingentia pateretur tormenta, ac refrigerium vel ab una guttula aquæ desideraret, hanc frustra se petiturum apud Lazarum si ad ipsum deportaretur in cælum, eo quod hoc ipso tormenta fuisset duplicaturus. Qua ratione? quia si à longè videns Lazarum beatum eius felicitati invidit, & ob id graviter se torqueri sentiebat, multò magis sensisset delatus in sinum Abrahamæ, & de propinquo spectans eius felicitatem. Quo enim maior invidenti apparet felicitas invisæ eo magis torquetur. Hinc S. Antonius de Padua acutè aiebat: *Magnam pœnam faceret Deus invidio, si ipsum poneret in gloria Paradisi inter Angelos nimirum, animasq; beatas*; quia scilicet clarior visio alienæ felicitatis, esset augmentum ipsius torturæ & infelicitatis. Et hoc quidem tanto maius quanto plures beatos conspiceret, quia ut arguit S. Pet. Chrysol. *Quot sunt prosperitates hominum, tot sunt tormenta invidiorum.* Unde rectè idem S. Pater invidiæ tormenta tacitè comparat tormentis GEHENNÆ cum dicit esse *sine fine supplicia*. cum enim vocasset INVIDIAM suorum CARNIFICEM, addit: *Hanc qui susceperit sua sustinet sine fine supplicia, quia in se domesticum semper diligit habere tortorem. Quis ibi malorum finis, ubi alterius bonum pœna est, ubi cruciatus est aliena felicitas?* O itaq; ingens malorum, & tormentorum Ilias INVIDIA, quæ inferni pœnas incipit ante Infernum; & torquet suos ANTICIPATA GEHENNA! cui veri-

S. Anton.
serm. ser.
4. P. 4.

S. Pet.
Chrysol.
ser. 172.
Idem. ib.

ta-

tati consonat illud D. Chrysoſtomi. *Invidi oculus consumitur dolore, morte vivit perpetua.* Damnatorum eſt vivere morte perpetua, ergo Invidus damnatus eſt ante damnationem, & ante mortem vivit mortem perpetuam, & ſecum circumfert AN-
TICIPATAM GEHENNAM.

X. Grave eſt hoc, & præ cæteris metuen-
dum vitium, quod dicitur perpetuum, quaſi diffi-
culter evellatur ex animo, idque innuit ſapiens in il-
lo Cantici Canticorum: *Fortis eſt ut mors dilectio: dura ſicut Infernus æmulatio.* Per æmulationem intel-
ligunt S. Gregorius Papa. Caſſiodorus, Bruno A-
ſtenſis & alij INVIDIAM, quæ ideò dicitur *Dura ſi-
cut Infernus*, quia ſicut Infernus quos ſemel accepe-
rit, non dimittit, ſic INVIDIA quos ſemel invaſe-
rit & corripuerit, difficulter deſerit. Propterea di-
cebat S. Chryſoſtomus: *Tam inſanabilis eſt iſte mor-
bus, ut & innumeris medicaminibus ſuperpoſitis propri-
am ſcaturiat tabem.* Heu me! quàm magnis errori-
bus rotatur hic mundus! Quàm multos credimus
eſſe felices quos ſuſpicimus & honoramus, quibus
certatim obſequia deſerimus, cùm ſint infeliciffi-
mi, & clam in corde ſuo circumferant hanc pe-
ſtem, hunc dæmonem, hunc Infernum & GE-
HENNAM ANTICIPATAM. *Invidia in eos ſervit
maximè, qui Principum Amicitijs illuſtres ſunt. Iſtis
Regibus audet obloqui, cum homines ſibi gratos cæteris
anteponunt.* Ait nonnemo. Sed qui nam iſtis invide-
ant, niſi qui ad talia aſpirant? Et quàm multi tales,
quibus vulgus omne infra genua decreſcit! Unde
rectè aiebat ille: *INVIDIA naſcitur in aulis, edu-
catur in domibus Religioſis, moritur in hoſpitali.* Tam
late ſpargitur hoc virus, ſed nuſpiam magis graſ-
fa-

H h 2

S. Joan.
Chryſ.
hom. 34.
in Joan.

Cant. 8.
S. Greg.
& Caſſiod.
ap. Scher-
log.
Bruno S.
in Cant.

S. Chry-
ſoſt. hom.
53. ad
pop.

Barel. in
Arg.

Drexel.
Joſeph. c.
2. §. 2.

S. Aug.
ser. de
verb.
Dom.

S. Chry-
sost. hom.
53. ad pop.

Idem ib.
fin.

fatur quàm inter ambitiosos, unde monitum S. Augustini est: *INVIDIA est filia superbia: sed ista mater superbia nescit esse sterilis, continuo parit, suffoca matrem, & non erit filia.* Non contrariantur ista supradictis quod Invidia sit filia diaboli, quia S. Chrysostomus patrem, at S. Augustinus matrem assignat Invidiæ, ex diabolo igitur & superbia nascitur Invidia; tolle matrem, & resiste diabolo: vicisti malum. Concludo cum S. Chrysostomo, qui cum dixisset de Invidia; addit: Quod igitur huius remedium? *Communiter omnes oremus & unam pro talibus vocem emittamus tanquam pro energumenis: nam & ipsi hi miseres sunt, quantum & voluntarius est furor. Orationis enim indiget hic morbus, & plurimæ supplicationis.* Hoc unum esto remedium. Alterum porro suggerit idem S. Pater. *Fugiamus itaque pestem. Non enim licet illum ignem evadere diabolo paratum ab hoc malo non liberatis. Liberabimur autem si cogitemus quomodo Christus & nos dilexit, & alterutrum amare præcepit. Ite in pace.*

DIS-